

Sygn. akt I C 1566/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 lutego 2016 r.

Sąd Okręgowy w Krakowie Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Irena Żarnowska-Sporysz

Protokolant: prot. sądowy Anna Łachman

po rozpoznaniu w dniu 11 lutego 2016 r. w Krakowie

na rozprawie

sprawy z powództwa **A. S.**

przeciwko **U. H.**

o zapłatę

I. powództwo oddała;

II. przyznaje od Skarbu Państwa Sądu Okręgowego

w K. na rzecz adwokata P. C. kwotę 4.428 zł brutto tytułem wynagrodzenia za pomoc prawną udzieloną powódce z urzędu.

Sygn. akt I C 1566/14

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 11 lutego 2016 r.

Pozwem z dnia 21 sierpnia 2014r , sprecyzowanym w piśmie z dnia

29 stycznia 2016r (k. 36) powódka A. S. wniosła o zasądzenie od U. H. kwoty 200.000,00 zł tytułem częściowego zadośćuczynienia za naruszenie jej dóbr osobistych i doznana krzywdę na skutek błędów w sztuce lekarskiej tj. błędów diagnostycznych.

W uzasadnieniu podała, że pozwana jako lekarka szpitala specjalistycznego im. J. B. w K. , do którego przywieziono powódkę dnia 24 czerwca 2008r - po zbadaniu jej w tym dniu wydała decyzję o zatrzymaniu powódki w tym szpitalu bez jej zgody. Powódka pozostawała tam do 12 sierpnia 2008r, zdaniem jej niepotrzebnie .

W odpowiedzi na pozew pozwana U. H. wniosła o oddalenie powództwa .

Podniosła w uzasadnieniu w pierwszej kolejności zarzut braku legitymacji biernej po swej stronie powołując się na art. 120 kp i na umowę

o pracę jaka łączy ją ze szpitalem im. J. B. w K. w ramach której to umowy świadczyła pracę dnia 24 czerwca 2008r i działała jako pracownik szpitala. Zdaniem pozwanej tylko szpital może odpowiadać za ewentualną szkodę wyrządzoną powódce .

Dalej podniosła zarzut przedawnienia roszczenia powołując się na art. 442¹kc – i trzyletni termin dochodzenia roszczeń odszkodowawczych.

Podniosła też zarzut rażącego wygórowania żądania oraz niewykazanie przez powódkę, że pozwana naruszyła jej dobra osobiste.

Sąd ustalił :

W dniu 24 czerwca 2008 r. powódka A. S. przywieziona została przez pogotowie ratunkowe i w asyście policji na izbę przyjęć szpitala im. J. B. w K. gdzie tego dnia dyżur pełniła pozwana dr U. H. . Od lekarza pogotowia ratunkowego pozwana dowiedziała się, że powódka całą noc spędziła w toalecie w budynku (...), że miała przy sobie nóż i groziła jego użyciem . Po uzyskaniu tej informacji pozwana zbadła powódkę poprzez rozmowę z nią , osłuchanie – co odbyło się w obecności lekarza pogotowia ratunkowego i policji. Nie podawała jej żadnych leków.

W czasie badania powódka wypowiadała liczne urojenia typu: że jest podłączona do sieci internetowej, która nią steruje ,że może być agresywna w stosunku do dzieci rektora , że nożem który posiada groziłaby ludziom którzy jej grożą . Pozwana rozpoznała u powódki zaburzenia urojeniowe i podjęła decyzję o przyjęciu powódki na oddział szpitala bez jej zgody.

Decyzję tę zaakceptował ordynator oddziału dr T. K.

Dow zeznanie pozwanej –k. 96, historia choroby w tym wywiad lekarski- k. 71, zawiadomienie o przyjęciu –k. 71 , zaświadczenie o zatrudnieniu pozwanej w szpitalu im. J. B. –k. 50

O pozostawieniu powódki w szpitalu został powiadomiony Sąd Rejonowy , który dnia 27 czerwca 2008r przybył do szpitala , wysłuchał powódkę i umorzył postępowanie postanowieniem z dnia 30.06.2008r dlatego, że powódka w czasie przesłuchania wyraziła zgodę na pobyt w szpitalu.

Dow postanowienie Sądu Rej. dla K. w K. z dnia 30.06.2008r – w dokumentacji medycznej powódki k. 71.

Pozwana poza przyjęciem powódki do szpitala w dniu 24 czerwca 2008r już później nie miała z nią kontaktu , nie uczestniczyła w procesie jej leczenia.

Dow: zeznanie pozwanej k. j.w.

Powódka przebywała w szpitalu do 12 sierpnia 2008r o czym również szpital zawiadomił Sąd Rejonowy pismem z dnia 21 sierpnia 2008r

Dow pismo szpitala do Sądu – k.71

Z karty informacyjnej leczenia szpitalnego wynika iż u powódki stwierdzono schizofrenię paranoidalną . Uzyskano poprawę stanu psychicznego, remisję objawów psychotycznych . Zalecono dalsze leczenie ambulatoryjne. Po opuszczeniu szpitala powódka nie kontynuowała leczenia.

Dow karta informacyjna szpitala –k. 71, zeznanie powódki

Ponieważ powódka pozwała również szpital im. J. B.,

a postępowanie toczy się w tut. Sądzie Okręgowym pod sygn. I C 1036/13 sąd w niniejszej sprawie dopuścił dowód z opinii zawartej w aktach cytowanej sprawy na okoliczność zasadności przyjęcia powódki do szpitala . Jest to opinia wykonana przez dr E. S..

Z opinii tej wynika między innymi ,że wobec powódki na każdym etapie jej pobytu w szpitalu stosowano prawidłowe procedury medyczne , a leczenie przymusowe było zasadne oraz ,że obecnie przedstawiany przez nią przebieg leczenia

w szpitalu nie jest zgodny z rzeczywistością , pewne informacje wynikają z urojeń inne mogą stanowić urojeniową interpretację .

Dow opinia z akt I C 1036/13 – k. 82

Powyższy stan faktyczny jest w zasadzie bezsporny. Sąd ustalił go na podstawie cytowanych dokumentów medycznych i innych , których treści strony nie kwestionowały, a także na podstawie zeznań pozwanej. Zeznania powódki co do faktu jej pobytu w szpitalu, zbadania jej tam przez pozwaną są zbieżne z całym pozostałym materiałem dowodowym. Kwestia natomiast czy powódka przed przywiezieniem jej do szpitala spędziła całą noc w toalecie – jak podał pozwanej lekarz pogotowia, czy też znalazła się w tej toalecie dopiero rano- jak utrzymuje powódka nie mają dla oceny działań pozwanej większego znaczenia bo tego ,że powódka spędziła noc w toalecie nie wymyśliła sobie pozwana tylko uzyskała tę informację od lekarza pogotowia i nie była w stanie jej skonfrontować , a jej decyzja

przyjęciu powódki do szpitala została podjęta przede wszystkim w oparciu

o badanie powódki.

Sąd pominął dowód z wnioskowanej przez powódkę opinii biegłego psychiatry i psychologa – na okoliczność czy diagnoza – postawiona powódce tj. schizofrenia paranoidalna jest prawidłowa - bo jest to dowód dla sprawy nieistotny- gdyż po pierwsze pozwana tej diagnozy nie stawiała – tylko inni lekarze ze szpitala którzy leczyli powódkę , a nadto sąd przeprowadził dowód z opinii psychiatrycznej wykonanej na potrzeby sprawy tutaj. Sądu I C 1036/13 – z której wynika iż ta diagnoza była prawidłowa.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie .

Podstawą prawną roszczenia powódki jest art. 24 k.c. stanowiący, że w razie naruszenia dobra osobistego sąd może przyznać temu, czyje dobro osobiste zostało naruszone, odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę lub na jego żądanie zasądzić odpowiednią sumę pieniężną na wskazany przez niego cel społeczny, niezależnie od innych środków potrzebnych do usunięcia skutków naruszenia.

Powódka skierowała żądanie do pozwanej U. H., która dnia 24 czerwca 2008r zbadala powódkę i podjęła decyzję o przyjęciu jej do szpitala bez jej zgody . Pozwana jednakże wykonała tę czynność jako pracownik szpitala im. J. B. zatrudniona w nim na umowę o pracę na czas nieokreślony - i była to czynność z zakresu jej obowiązków pracowniczych.

Nie posiada więc ona legitymacji biernej bowiem zgodnie z treścią art. 120 kodeksu pracy – w razie wyrządzenia przez pracownika przy wykonywaniu przez niego obowiązków pracowniczych szkody osobie trzeciej- zobowiązany do naprawienia szkody jest wyłącznie pracodawca.

Zaznaczyć też trzeba ,że nie można postawić pozwanej zarzutu ,że jej decyzja o przyjęciu powódki bez jej zgody była nieuzasadniona bowiem opierała się na badaniu powódki którego wynik uzasadniał tę decyzję, ponadto zatwierdził tę decyzję ordynator oddziału , a sama powódka po kilku dniach przed sądem wyraziła również zgodę na pobyt w szpitalu. Wreszcie leczenie powódki w szpitalu przyniosło poprawę jej stanu psychicznego a postawiona jej diagnoza „schizofrenia paranoidalna” jak najbardziej uzasadniała podjęcie leczenia. Diagnozę tę potwierdziła biegła sądowa w opinii do sprawy I C 1036/13.

Nie wyrządzono więc powódce decyzją o jej przyjęciu do szpitala szkody ani **nie naruszono w ten sposób jej dóbr osobistych** , wręcz przeciwnie zadziałano w trosce o poprawę jej zdrowia. Jej osobista ocena tej decyzji jest subiektywna ale przede wszystkim wynika ze stanu zdrowia powódki.

Jeżeli chodzi o zarzut przedawnienia – to nie można jednoznacznie stwierdzić iż jest trafny właśnie z uwagi na stan zdrowia powódki – w kontekście art. 122 par.3 kc.

Powódka była zwolniona od kosztów sądowych. Sąd przyznał więc od Skarbu Państwa na rzecz pełnomocnika powódki wynagrodzenie za pomoc prawną udzieloną jej z urzędu zgodnie ze stawką wynikająca z par.6 p. 6 Rozp. Min. Spr. z dnia 28.09.2002r